

Porro fit $anb = -am(e + a)$, $\gamma mb = -m(a'e + aa)$ adeoque $(na - m\gamma)b = (a' - a)me$ [13]

Denique fit $\gamma'e - \gamma a + ac = 0$: hinc multiplicando per n , et pro na substituendo valorem ex [8] fit $(na - m\gamma)c = (\gamma - \gamma')ne$. . [14]

Simili modo eruitur $\epsilon'e + \delta b - \epsilon d = 0$, siue $n\epsilon'e + n\delta b + n\epsilon a = 0$, adeoque per [7] $n\epsilon'e + n\epsilon a = m\delta e + m\delta a$, siue $(n\epsilon - m\delta)a = (m\delta - n\epsilon')e$ [15]

Porro fit $\epsilon nb = -\epsilon m(e + a)$, $\delta mb = -m(\epsilon e' + \epsilon a)$ adeoque $(n\epsilon - m\delta)b = (\epsilon' - \epsilon)me$ [16]

Tandem $\delta'e - \delta a + \epsilon c = 0$: hinc multiplicando per n et substituendo pro na valorem ex [8] fit $(n\epsilon - m\delta)c = (\delta - \delta')ne$ [17]

Iam quum diuisor communis maximus numerorum a, b, c sit r , integri $\mathfrak{A}, \mathfrak{B}, \mathfrak{C}$ ita accipi possunt vt fiat $\mathfrak{A}a + \mathfrak{B}b + \mathfrak{C}c = r$. Quo facto erit ex 12, 13, 14; 15, 16, 17

$\mathfrak{A}(m\gamma - na') + \mathfrak{B}(a' - a)m + \mathfrak{C}(\gamma - \gamma')n = \frac{r}{e}(na - m\gamma)$
 $\mathfrak{A}(m\delta - n\epsilon') + \mathfrak{B}(\epsilon' - \epsilon)m + \mathfrak{C}(\delta - \delta')n = \frac{r}{e}(n\epsilon - m\delta)$
 adeoque $\frac{r}{e}(na - m\gamma), \frac{r}{e}(n\epsilon - m\delta)$ integri. Q. E. D.

165. Ex. Forma $3xx + 14xy - 4yy$ in formam $-12x'x' - 18x'y' + 39y'y'$ transmutatur, tum proprie, ponendo $x = 4x' + 11y'$, $y = -x' - 2y'$, tum improprie, ponendo $x = -74x' + 89y'$, $y = 15x' - 18y'$. Hic igitur $a + a', \epsilon + \epsilon', \gamma + \gamma', \delta + \delta'$ sunt $-70, 100, 14, -20$; est autem $-70:14 = 100:-20 = 5:-1$. Faciemus itaque $m = 5, n = -1, \mu = 0, \nu = -1$. Numeri autem a, b, c inueniun-

tur — 237, — 1170, 48, quorum divisor communis maximus $= 3 = r$; denique fit $e = 3$. Hinc transformatio (S) haec erit: $x = 5t - u$, $y = -t$. Per quam forma (3, 7, — 4) transit in formam ancipitem $tt - 16tu + 3uu$.

Si formae F, F' sunt aequiuales: forma G , sub F contenta, etiam sub F' contenta erit. Sed quoniam eandem formam etiam implicat, ipsi aequiualens erit, et proin etiam formae F . In hoc igitur casu theorema ita enunciabitur:

Si F, F' tam proprie, quam improprie sunt aequiuales: forma anceps utrique aequiualens inueniri poterit. — Ceterum in hoc casu $e = \pm 1$, adeoque etiam r , ipsum e metiens, $= 1$ erit.

Haec de formarum transformatione in genere sufficient: transimus itaque ad considerationem repraesentationum.

166. Si forma F formam F' implicat: quicumque numerus per F' repraesentari potest etiam per F poterit.

Sint indeterminatae formarum F, F' respectue $x, y; x', y'$, ponamusque numerum M per F' repraesentari faciendo $x' = m, y' = n$, formam F vero in F' transire per substitutionem $x = \alpha x' + \epsilon y', y = \gamma x' + \delta y'$. Tum manifestum est si ponatur $x = \alpha m + \epsilon n, y = \gamma m + \delta n$, F transire in M .

Si M pluribus modis per formam F' repraesentari potest, e. g. etiam faciendo $x' = m'$,

$y' = n'$: plures repraesentationes ipsius M per F inde sequentur. Si enim esset tum $am + \epsilon n = am' + \epsilon n'$ tum $\gamma m + \delta n = \gamma m' + \delta n'$, foret aut $a\delta - \epsilon\gamma = 0$, adeoque etiam determinans formae $F' = 0$ contra hyp., aut $m = m'$, $n = n'$. Hinc sequitur M ad minimum totidem modis diuersis per F repraesentari posse quot per F' .

Si igitur tum F ipsam F' , tum F' ipsam F implicat i. e. si F, F' sunt aequiuales, numerusque M per alterutram repraesentari potest: etiam per alteram repraesentari poterit, et quidem totidem modis diuersis per alteram, quot per alteram.

Denique obseruamus, in hocce casu diuisorem communem maximum numerorum m, n aequalem esse diuisori comm. max. numerorum $am + \epsilon n, \gamma m + \delta n$. Sit ille $= \Delta$, numerique μ, ν ita accepti ut fiat $\mu m + \nu n = \Delta$. Tum erit $(\delta\mu - \gamma\nu)(am + \epsilon n) - (\epsilon\mu - a\nu)(\gamma m + \delta n) = (a\delta - \epsilon\gamma)(\mu m + \nu n) = \pm \Delta$. Hinc diu. comm. max. numerorum $am + \epsilon n, \gamma m + \delta n$ metietur ipsum Δ , Δ vero etiam illum metietur, quia manifesto ipsos $am + \epsilon n, \gamma m + \delta n$ metitur. Quare necessario ille erit $= \Delta$. — Quando igitur m, n inter se primi sunt, etiam $am + \epsilon n, \gamma m + \delta n$ inter se primi erunt.

167. THEOREMA. Si formae $axx + 2bxy + cyy \dots (F)$, $a'x'x' + 2b'x'y' + c'y'y' \dots (F')$ sunt aequiuales, ipsarum determinans $= D$, posteriorque in priorem transit ponendo $x' = ax + \epsilon y, y' = \gamma x + \delta y$;